

Vinnare i uppsatstävling: mitt Finland är inte främlingsfientligt

Alexandra Furu - 18.1.2018 19:57 , uppdaterad 18.1.2018 20:05

"I mitt Finland finns det rum för alla språk och alla nationaliteter, mitt Finland utesluter ingen" så skriver Edit Rosenblad i uppsatsen "Mitt Finland". Med texten vann hon första pris i Österbotten Försvarsgilles uppsatstävling. Läs uppsatsen här:

I torsdags delade Österbottens försvarsgille ut priser till vinnarna. Edit Rosenblad läste upp sin text. FOTO: ALEXANDRA FURU

Edit Rosenblad, 18 år, vann Österbotten Försvarsgilles uppsatstävling. Hon valde att skriva under rubriken "Mitt Finland". I uppsatsen lyfter hon fram tacksamheten för de som kämpat för Finland, men också hur hon själv kommer att kämpa för Finland.

Uppsatsen tar avstamp i tiden då Rosenblad bodde utomlands. Genom utlandsvistelsen lärde hon sig inte bara mer om den nya kulturen, utan även om den finländska kulturen.

- Då jag var byteselev i Florida lärde jag mig mer om mitt eget land, säger Rosenblad.

Uppsatsen behandlar också den tacksamhet som Rosenblad känner till de som kämpat för att vi får leva i det land som Finland är i dag - allt från farfar som var läkare under kriget, till de som byggt upp välfärden.

- Jag skriver också att jag vill att människor om 200 år ska kunna vara tacksam för att jag varit med och kämpat och gjort Finland bättre.

Rosenblad framhåller att Finland gått genom massa utmaningar men att de utmaningar som vi nu möter är större än Finland. De är utmaningar som finns i hela världen - främlingsfientligheten är ett exempel. Själv har hon också fått utstå känslan av att bli utsatt för främlingsfientlighet.

- I Åbo var det en man som sa "Suomessa puhutaan Suomea" (I Finland talar man finska) då jag pratade svenska i telefonen. Det var första gången jag blev rädd för mitt Finland.

En mer öppen värld är det hon vill kämpa för.

- I mitt Finland har alla språk och nationaliteter rätt att finnas. Vi har utvecklat en välfärdsstat så vi ska kämpa för att behålla. Jag drömmer om en värld utan främlingsfientlighet och om mer öppenhet.

Hur kändes då du fick veta att du vann?

- Jag blev överraskad. Jag skrev uppsatsen under en kurs i skolan, och så plötsligt fick jag veta att jag vunnit, säger Rosenblad.

Uppsats av Edit Rosenblad, 3D, Vasa Övningsskola:

Mitt Finland

När jag för ett år sedan åkte som utbyteselev till USA för att få uppleva den amerikanska drömmen var jag väl förberedd på att få lära mig om landets kultur och få nya insikter. Men det jag inte var förberedd på var att jag genom att bo i ett annat land skulle komma att lära mig nästan lika mycket om mitt eget land. De 17 år jag växt upp i Finland har jag spenderat utan att vidare reflektera över våra privilegier, men när man bor i ett land där skolmaten kostar och hälsovård inte är en garanti, inser man allt det man i vardagen tar för givet, inte är det. Flera av mina amerikanska kompisar frågade mig om inte Finland är det land där vi har ett jättebra skolsystem – och jag som i USA lärt mig att man får vara stolt över sig själv, för det är något man kanske inte lär sig här i Finland, svarade att: JA, det är det!

På väggen hos mina morföräldrar hänger en bild på min gammelmorfar som var läkare under andra världskriget. På bilden är han i sin läkarrock och håller på att operera någon krigsskadad i ett fältsjukhus. Jag hann aldrig träffa honom men min mormor brukade berätta om det han gjorde när jag var liten. Hon berättade också om hennes mamma som under inbördeskriget som bebis gömts i en ugn för att inte röda soldater skulle ta henne då de invaderade hennes hem i Helsingfors. Jag minns att jag tyckte berättelsen var kuslig men så tänkte jag att det var så länge sedan att det inte berör mig.

Det var inte förrän jag började läsa historia i skolan som jag på riktigt insåg vad Finlands historia består av och vem som byggt upp det Finland vi lever i idag. När jag var liten kunde jag inte ens föreställa mig ett Finland som inte är en välfärdsstat och all den möda mina förfäder gått igenom för att komma dit vi är idag.

Jag kommer aldrig att kunna förstå krigets fasor men jag kommer alltid vara stolt över männen på fronten som kämpade, och kvinnorna som såg till att det vardagliga livet kunde gå runt. Jag såg nyligen den nyaste versionen av Okänd soldat och filmen är verkligen bra och nödvändig för att

hjälpa alla ungdomar, inklusive mig, att förstå bättre. Jag tror filmen är en rejäl ögonöppnare för de flesta som inte själv varit där och upplevt det.

När jag tittar tillbaks och känner mig stolt över mitt fina land som nu med den finska sisun efter 100 år byggt upp till en av de bästa välfärdsstaterna i världen - om inte den bästa -, börjar jag fundera på framtiden. Hur kan jag som finländsk medborgare jobba för att bevara det Finland som de tidigare generationerna kämpat för, och hur kan jag ytterligare försöka förbättra min omgivning? Finland stod mot förryskningen och lyckades göra sig självständigt, för att sedan gå igenom många hemska krig för att kunna bevara den. Finland har lyckats gå från ett agrarsamhälle till ett servicesamhälle på väldigt kort tid och tagit sig igenom flera ekonomiska depressioner. Så vad är eventuella hot som vi skulle kunna ställas inför idag, vad är något jag kan tänkas behöva kämpa för i mitt Finland? Det är något jag inte riktigt reflekterat över förrän på den senaste tiden.

Den första gången jag kände mig rädd över mitt Finland var när jag i Åbo gick hem ensam på gatan, det var sen kväll och jag pratade i telefon på svenska. Då kom en man i berusat tillstånd upp till mig och ropade "suomessa puhutaan suomea". Jag svarade något i stil med "mä puhun mitä mä haluun", men efteråt hade jag en obehaglig känsla i kroppen. Visst hade jag hört om personer som inte accepterar mig och mitt modersmål men jag hade aldrig stött på det personligen.

Jag blir ännu väldigt upprörd över händelsen men jag har insett att jag måste försöka använda min energi till att stå upp för mitt språk ännu mer och vara ännu stoltare över att vara finlandssvensk.

För i mitt Finland finns det rum för alla språk och alla nationaliteter, mitt Finland utesluter ingen. Vi har kommit till en punkt i dagens värld när vi står inför hot och problem som inte bara angår Finland utan hela världen och mänskligheten. Dessa problem kräver samarbete och en gemensam vilja att hjälpa andra när de behöver det. Jag drömmer om ett jämställt Finland utan främlingsfientlighet. Finland är känt för sin välfärd och hur långt utvecklad den är, ska vi inte då behålla denna bild till omvärlden?

Efter att jag bott utomlands och nu kommit hem igen har jag fått väldigt många insikter om hur otroligt mycket det finns att vara tacksam för i vårt fina land. Jag är tacksam för alla tillgångar och den trygghet som finns, jag är tacksam för att min utbildning är en av de bästa och alla mina andra rättigheter. Alla saker som jag alltid bara tagit för givet men som jag nu insett inte är en självklarhet.

Jag är också speciellt tacksam för de som varit med och sett till att detta är vårt Finland. Historien är ohyggligt hemska och därför måste vi se till att det inte upprepar sig, tillsammans ska vi blicka framåt. Om hundra år när Finland fyller 200 hoppas jag att någon annan ungdom kan titta tillbaka och känna sig lika tacksam som jag, inte bara för de som krigade och kämpade för vår självständighet, men också för min och de kommande generationerna som styr och bygger Finland för en bättre framtid.